

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Radmilou Baďurovou ve věci žalobce **ADM-AIRPORT DESIGN MANAGEMENT GmbH**, IČ FN 209737, Landstrasser Gürtel 3/7, 1030 Vídeň, Rakousko, zastoupeného Mgr. Vojtěchem Chloupkem, advokátem se sídlem Na Příkopě 15, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Eirtech Aviation Czech Republic a.s.**, IČ 28601084, Gen. Fajtla 370, 742 51 Mošnov, zastoupenému Mgr. Marcelem Zachvejou, advokátem se sídlem 28. října 108, 702 00 Ostrava, **o ochranu osobnosti, ochrana proti nekalé soutěži**

t a k t o :

I. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci 5.264.849 Kč spolu se 7,75% úrokem z prodlení ročně z částky 5.164.849 Kč od 14.1.2011 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Žaloba se do částky 2.205.943 Kč s příslušenstvím a zákonnému úroku z prodlení z částky 100.000 Kč **z a m í t á .**

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení o částku 7.370.792 Kč v rozsahu 40 % a v řízení o 100.000 Kč v rozsahu 100 %. Výše těchto nákladů včetně lhůty k plnění bude stanovena v samostatném usnesení.

IV. Žalobce **je povinen** zaplatit státu 30 % nákladů řízení, žalovaný je povinen zaplatit státu 70 % nákladů řízení. Výše těchto nákladů včetně lhůty a místa plnění bude stanovena v samostatném usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou domáhal přiznání částky 7.370.792 Kč a nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč s odůvodněním, že nabídl dne 11.8.2008 společnosti Port Lotniczy Bydgoszcz S.A. v Polsku (dále jen letiště BZG), že pro ni vytvoří koncepční Návrh lakovny letadel a že ji poskytne další s tím spojené služby. BZG nabídku přijala. Architektonický návrh byl vytvořen zaměstnanci žalobce a panem Alexandrem F., se kterým žalobce spolupracoval na základě smlouvy o externí spolupráci. Žalobce byl informován společností BZG, že lakovnu bude provozovat nadnárodní společnost STTS Group se základnou ve Francii. Žalobce započal práci na Návrhu ihned po učinění nabídky a během těchto prací průběžně předával náčrty Návrhu p. W. Projekt byl nakonec ukončen z finančních důvodů a k výstavbě lakovny nedošlo. Žalobce a BZG si písemně dohodli podmínky ukončení spolupráce, v prosinci 2008 došlo k finálnímu předání Návrhu a obě dvě strany si vzájemně potvrdily, že dohodnuté služby byly žalobcem poskytnuty a společností BZG přijaty. 12.1.2010 byl žalobce kontaktován pracovníkem společnosti UNISTAV a.s. Petrem F. se žádostí o podrobné informace k Návrhu. Společnost UNISTAV a.s. se obrátila na žalobce, jelikož obdržela zadávací dokumentaci k výběrovému řízení, připravenou a rozšiřovanou žalovaným, obsahujícím název a logo žalobce jakožto autora Návrhu. Po podrobném prozkoumání předmětné dokumentace žalobce dospěl k závěru, že Návrh lakovny byl použit ve výběrovém řízení na výstavbu lakovny, je shodný s Návrhem vytvořeným pro BZG. K takovému užití Návrhu ani jeho jména v souvislosti s projektem v Ostravě žalobce nikdy nedal souhlas. Žalobce se pak v průběhu ledna 2010 a následně dopisem ze dne 5.2.2010 obrátil na žalovaného, aby jej vyrozuměl o tom, že porušuje jeho práva k Návrhu a rovněž se snažil od žalovaného zjistit, od koho žalovaný Návrh získal. Žalovaný na tyto výzvy žalobce nereagoval. Žalobce rovněž žádal o poskytnutí úhrady, která by se skládala z úhrady bezdůvodného obohacení a z licenční odměny za další užití Návrhu, zejména za užití rozmnožování díla stavbou. Žalovaný však navzdory deklarované vůli se dohodnout komunikaci s žalobcem ztěžoval a k dohodě nedošlo. Naopak žalovaný započal s výstavbou lakovny letadel podle Návrhu umístěných vně stavebního objektu. Tyto návrhy byly zjevně odvozeny z Návrhu vypracovaného žalobcem. Žalovaný tak začal s výstavbou bez ohledu na to, že byl žalobce informován, že užití návrhu zadávací dokumentaci nebylo žalobcem povoleno. Žalobce vykonává majetková autorská práva k návrhu a nikdy neudělil žádnému subjektu oprávnění nebo licenci k jakémukoliv užití Návrhu. Výstavba lakovny je neoprávněným rozmnožením architektonického díla stavbou. Žalobci tak vznikl nárok ve výši dvojnásobku obvyklé licenční odměny. Svým jednáním se žalovaný současně dopustil nekalosoutěžního jednání, když všechny tři znaky nekalé soutěže jsou v daném případě splněny. Jednání žalovaného je zcela zřejmě v hospodářské soutěži nebo hospodářském styku, přičemž není potřeba, aby dotčené strany byly

přímými soutěžiteli, ale plně postačuje, aby jednání jednoho zasáhlo do sféry činnosti druhého. Jednání žalovaného je v rozporu s dobrými mravy. Žalovaný bez souhlasu žalobce zařadil kopii Návrhu označeného názvem a logem žalobce do své zadávací dokumentace, kterou následně distribuoval třetím osobám. Takové jednání je nejen neprofesionální, ale je zároveň způsobilé způsobit dotčenému soutěžiteli škodu. Žalovaný použil Návrh, který byl vytvořen pro úplně jinou výstavbu na jiném místě bez vědomí jeho autorů či jiných nositelů práv způsobem, kterým tak učinil. Žalobce, dokud nebyl kontaktován třetí osobou, nevěděl, že Návrh se stal podkladem pro plánovanou výstavbu. Při komunikaci s třetí osobou tak nutně musel vyvolat dojem neprofesionálního jednání. Tím, že již dle jeho názoru byla lakovna vystavěná, žalobce nebude moci nadále prakticky hospodářsky využít svůj Návrh, např. udělením licence třetí osobě a lze tak předpokládat, že další osoby již o shodný Návrh mít zájem nebudou. Navíc, pokud náhodou dojde k jakékoliv chybě či problému při implementaci Návrhu, bude odborná veřejnost chybu přisuzovat žalobci tak jako by žalobce spolupracoval při výstavbě budovy obvyklým způsobem. Tyto skutečnosti mohou negativním způsobem ovlivnit dobré jméno a renomé žalobce, když žalobce se pohybuje v poměrně specifickém trhu letištní architektury. Tím, že žalovaný použil Návrh v rámci zadávací dokumentace, se na úkor žalobce bezdůvodně obohatil, protože za normálních okolností by musel přípravu takového architektonického Návrhu řádně zadat a zaplatit. Výše bezdůvodného obohacení žalovaného pak odpovídá výši standardní odměny za přípravu Návrhu (studie stavby). Ze všech těchto důvodů pak žalobce na licenční odměně požadoval částku 4.913.480 Kč, když obvyklá licenční odměna činí 2.456.740 Kč, z titulu bezdůvodného obohacení na odměně za přípravu návrhu 2.457.312 Kč a dále požadoval přiměřené zadostiučinění ve výši 100.000 Kč, neboť nekalosoutěžní jednání žalovaného mělo či mohlo mít negativní vliv na dobré jméno žalobce.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. V tomto směru zejména poukázal na to, že v návrhu, který je předmětem tohoto řízení, je jako klient označena společnost STTS, navíc se jedná ve své podstatě o výstavbu průmyslové budovy. Návrh na stavbu této průmyslové budovy byl vytvořen na objednávku. Objednavatel takového díla je držitelem licence k dílu, tj. k užití Návrhu pro jeho využití k účelu vyplývajícího ze smlouvy. Žalovaný návrh řádně nabyl od jeho vlastníka objednavatele (STTS Group), a to prostřednictvím společnosti QAPS Group, která je součástí koncernu Finareo. Realizací stavby lakovny nebyl v žádném případě překročen účel využití díla. Předmětný návrh není možné považovat za dílo ve smyslu Autorského zákona. Žalobce při zhotovení Návrhu vycházel z podkladů, které mu předali zástupci STTS Group a společnosti Technip TPS, přičemž těmito podklady byly výkresy již existující po obdobné stavbě lakovny v Toulouse, realizované ze strany STTS Group. Žalobce v podstatě zkopíroval dílo již vytvořené jinou společností, a to společností Technip TPS a oproti původní výkresové dokumentaci provedl jen dílčí změny, a to právě dle pokynu společnosti Technip TPS a STTS Group. Žalovaný vznikl dne 21.09.2009 pod původním názvem „QAPS Czech Republic a.s.“, jejíž zakladateli byla společnost CCG a.s. se sídlem Mezinárodní letiště Ostrava-Mošnov a společnost Finareo se sídlem v Lionu. Společnost Finareo je koncernem, který v sobě zahrnuje mj. i společnost STTS Group. Cílem takto založeného společného podniku byla výstavba lakovny na letišti v Ostravě-Mošnově, o čemž bylo dne 30.07.2009 podepsáno memorandum o porozumění. Společnost CCG a.s. se v této souvislosti zavázala mimo jiné k zajištění pronájmu potřebných pozemků včetně práva stavby a společnost Finareo se zavázala přispět mimo jiné návrhem technologie a konstrukce

lakovny. Na základě výše uvedených ujednání pak společnost Finareo návrh žalovanému zajistila od společnosti STTS Group, tedy subjektu, který na Návrhu, jenž je předmětem tohoto řízení označen jako klient. Společnost STTS Group nebyla toliko klientem, ale prostřednictvím společnosti Technip TPS, a to konkrétně jejím zaměstnancem Nicolasem C. se aktivně podílela na tvorbě lakovny, o čemž svědčí e-mailová korespondence mezi p. C. a p. F. Žalovaný řádně zaplatil za faktury vystavené společností Technip TPS a společností CREB architecture, když vyfakturovaná částka ve výši 56.710 EUR se sestávala z částky 25.000 EUR, jenž společnost Technip TPS fakturovala společnosti STTS Group za poskytnutí koncepčního návrhu a částky 31.710 EUR, jenž společnosti STTS Group fakturovala společnosti CREB architecture za předběžné shrnutí projektu. Pokud se jedná o nekalosoutěžní jednání, tak mezi žalovaným a žalobcem neexistuje žádný soutěžní vztah, který by mohl, byť i teoreticky, nároky z tvrzeného nekalosoutěžního jednání zakládat. Činnosti žalobce a žalovaného jsou totiž odlišné. V nekalé soutěži, tedy k úspěchu jednoho soutěžitele na úkor druhého soutěžitele, může dojít jen při existenci konkurenčního boje dvou soutěžitelů. Dle názoru žalovaného tak není splněna tzv. první podmínka generální klauzule nekalé soutěže, tj. existence soutěžního vztahu mezi žalobcem a žalovaným. Rovněž nelze souhlasit s tím, že by žalobce nemohl nadále prakticky využít svůj návrh např. udělením licence třetí osobě. Budova lakovny na Mezinárodním letišti v Ostravě-Mošnově je stejně jako jakákoliv jiná budova zcela standardní průmyslovou stavbou.

Soud ke sporným skutečnostem zjistil:

- Z výpisu z Obchodního rejstříku Rakouské republiky, že žalobce je v tomto rejstříku zapsán s předmětem podnikání „podnikové poradenství, plánování“, jednatelem žalobce podle obchodního práva je dipl. Ing. Peter K.
- Z webových stránek žalobce, že se jedná o společnost, která se zabývá letištní architekturou.
- Z úplného výpisu z Obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, že žalovaný od 7.3.2012 nese jméno Eirtech Aviation Czech Republic a.s., jeho dřívější názvy byl JOB AIR Painting a.s. a původní název byl QAPS Czech Republic a.s.). Členem představenstva je mimo jiné Mgr. Daniel B.
- Z memoranda o porozumění podepsaného dne 30.7.2009, že obchodní společnost CCG a.s. se sídlem Mezinárodní letiště Ostrava-Mošnov a obchodní společnost Finareo a.s. se sídlem v Lionu ve Francii se dohodly na založení akciové společnosti QAPS Czech Republic a.s.
- Ze znaleckého posudku z oboru stavebnictví, obor projektování pozemních staveb, pozemní stavby, specializace, projektování, pozemní stavby, architektura a posuzování autorství projektů, znalce architekta Jana Sapáka, že projekt ke stavbě je realizován v jednotlivých vrstvách a vybavení pro každou fázi bývá specifické. Projekt se člení v principu Návrh stavby, studie, dokumentace k územnímu řízení, dokumentace ke

stavebnímu povolení, dokumentace pro výběr dodavatele, dokumentace provedení stavby a autorský a technický dozor. Návrh stavby – studie je počátečním úsekem architektonického díla a zároveň projekčního díla jako celku. Ve studii jsou formulovány podstatné znaky tvůrčího díla, „stavba“ je v osnovných znacích ustavena, při jejím vzniku dochází k výdeji největšího rozsahu koncepčního a kreativních výkonů v rozsahu 65 až 75 %. V daném případě koncepční návrh lakovny letadel vyhotovený žalobcem pro BZG prozrazuje zřetelnou strategii autora zpracování pro naplnění funkčního požadavku na maximální míru. Je nepochybné, že vstupy pro takový postup je možné nazvat tvůrčí. Proto koncepční návrh lakovny letadel je dle souvislého provázaného a četného souboru znaků jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora – autorským dílem. Jde o návrh dostatečně složitý, neobvyklý a osobitý. Lakovna letadel byla provedena dle koncepčního návrhu lakovny letadel. Porovnáním realizované stavby a výchozího návrhu byla zjištěna téměř úplná shoda. Stavba (rozmnoženina) se neliší od původního koncepčního návrhu, který byl prostřednictvím následných výkonových fází projektu přímým a bezprostředním rozvinutím a dopracováním návrhu do větších podrobností, přičemž došlo k zcela nepatrným drobným změnám. Předmětný návrh byl součástí zadávací dokumentace a následně byl rozpracován společností Takenaka. Jedinečnost návrhu spočívá v jedinečném koncepčním přístupu jako reakci na konkrétní zadání dvou spojených hal v jednom celku pro operaci na letadlech do určité velikosti a v konkrétní situaci (původně na letišti Bydgoszcz, který odpovídá též situaci na obdobně menším letišti v Ostravě). Jedinečnost tohoto návrhu je v celkové koncepci uspořádání konkrétního tvaru a velikosti hal včetně a především vstupního portálu, při kterém je dalším zešíkmením stěny haly dosaženo maximální ekonomie vnitřního prostoru a aby toho bylo dosaženo, jsou rohové sloupy vyvedeny mimo vnitřní uzavřený prostor haly. Dále to je konkrétní uspořádání a rozčlenění vnitřních a doprovodných prostor v jejich konkrétních funkcích souvztažnosti vyjádřené v konkrétních tvarech a proporcích mezi sebou, stejně jako stanovení funkčních vazeb a jejich výšin v prostoru. Jde o celistvost souboru a jeho harmonizaci, nejen o jednotlivé prvky nebo aspekty, které se objevují v přiměřené podobnosti u jiných staveb. V porovnání se stavbami na jiných letištích nejde o shodné ani velmi podobné řešení, jde o podobnost jen některých prvků (např. zešíkmení v reakci na tvar křídel, vystupující části těles pro přední část trupu a ocasní směrovku). Autor návrhu se mohl jimi inspirovat, což by bylo přirozené, pokud tyto stavby lakoven byly dřívější, ale v porovnání s těmito příklady jde o nové řešení sui generis. Jedinečnost se projevuje především a hlavně ve vnitřním uspořádání a u něho především mezi sebou a jen poměrně málo se projevuje na venek. Z e-mailů a návrhu p. Nicolase C. je zřejmé, že Nicolas C. se koncepčně svou činností nikterak autorsky nepodílel na návrhu. Jednalo se o běžnou a nutnou komunikaci mezi stavebníkem, uživatelem a projektantem. Kreativita architekta spočívá v jeho strategii a představách o tom, jak má být prostor uspořádán do celkové harmonie. Stavebník má své požadavky, které může uplatnit nejen na počátku zpracování studie, ale i v jejím průběhu. Pokud stavebník poskytuje architektovi podněty či požadavky, neznamená to, že se podílí na zpracování studie. To by platilo pouze v případě, pokud by se stavebník

zapojil do celkové strategie a architektonických prací. Pokud se jedná o odměnu a licenční odměnu, vyšel znalec z toho, že se jedná o jednoduchou studii. Významné pro stanovení licenční odměny je to, jak tato studie byla dál využita, a to nejen v tom směru, zda bylo této studii využito pro výběrové řízení, ale zda se studie stala podkladem pro projektovou dokumentaci a zda podle ní bylo stavěno. Licenční odměnu znalec konzultoval i se zahraničními experty P. Reginou, či Jiřím P., či panem P., rektorem ČVÚT. Obvyklá cena studie po uvážlivém odvození pro budovu této velikosti, složitosti a významu by měla být 1.378.091 Kč. Obvyklá licenční odměna by v daném případě činila 1.893.379 Kč.

- Z nabídky koncepčního Návrhu lakovny pro společnost BZG ze dne 11.8.2008, že žalobce nabídl letišti Bydgoszcz Návrh lakovny. Bylo ujednáno, že žalobce provede zhotovení nástinu návrhu, koncepční návrh a nastínění komplexního řešení. Příprava Návrhu bude nastíněna na příslušných architektonických výkresech. Cena architektonického návrhu byla stanovena částkou 52.000 EUR. Nabídka žalobce platila do 20.09.2008 a bylo ujednáno, že tato smlouva se bude řídit rakouským právem. Listiny nazvané „ukončení projektu a konečná kalkulace“ ze dne 30.01.2009, že součástí s ukončením projektu lakovny byl ukončen projekt terminál a řízení projektu. Celkem na všechny tři projekty bylo vyfakturováno 122.200 EUR. Současně bylo dohodnuto, že projekt bude ukončen a že společnost ADM je povinna dodat konečnou dokumentaci na CD romu. Zástupce letiště Bydgoszcz prohlásil, že uvedené služby byly poskytnuty a letiště je přijalo.

- Z potvrzení generálního ředitele žalobce, že nabídka společnosti ADM ze dne 11.08.2008 byla podepsaná jeho osobou.

- Z čestného prohlášení Krzysztofa M. W. ze dne 03.11.2011, že tato osoba čestně prohlásila, že uzavřel za společnost Letiště BZG se společností žalobce dne 11.08.2008 smlouvu o vytvoření koncepčního návrhu lakovny, kteroužto podepsal jako zástupce společnosti BZG. Společnost BZG jako odběratel a společnost ADM jako zhotovitel plánu nikdy neudělili žádnou licenci, ani jiné právo k užití plánu žádné třetí osobě. Obě dvě společnosti dlouhodobě spolupracovaly na řadě podobných projektů za obdobných podmínek.

- Ze smlouvy o externí spolupráci, uzavřené mezi žalobcem a Alexandrem F., že předmět této smlouvy se týkal architektonických prací, když objednavatel (žalobce) svěřil zhotoviteli (Alexandru F.) úkoly, které odpovídají náplní práce architekta poskytujícího poradenské služby. Úkoly, které byly svěřeny p. F., se považují z pohledu občanského práva za jednotlivé nezávislé smlouvy o poskytování služeb či smlouvy o dílo. V článku této smlouvy bylo ujednáno, že zhotovitelé po ukončení plnění byli vyzváni vrátit objednavateli podklady, které mu objednatel předal. Všechna provedená plnění zhotovitele jsou hrazena smluvní odměnou a tím se také stávají vlastnictvím objednavatele. Plnění se považuje za zcela provedené, pokud objednavatel plnění přijme a bude mít k dispozici systematicky

soupis korespondence a zpráv a veškeré jiné výsledky zpracování v originálním vyhotovení.

- Z kopie architektonického návrhu lakovny vypracované žalobcem, že tento návrh se sestává z pěti výkresů, všechny jsou opatřeny logem žalobce, je na nich uvedeno, že se týkají paintshopu v BZG, jako klient je uvedena společnost STTS. Na prvním výkresu je lakovna zakreslena do okolního terénu a další výkresy se pak již týkají konkrétního půdorysu lakovny, a to jeho přízemí a 1. patra.

- Z výpovědi svědka Dipl. Ing. Alexandera Rolanda F., že byl členem designérského týmu spolu s Peterem K. a dalšími osobami, se kterými se podílel na návrhu lakovny letadel. Dalšími členy týmu byl: Michael F., Alexander S. On sám byl odpovědný za zpracování ploch, resp. funkčnosti jednotlivých ploch. Návrh zpracovávali na základě objednávky letiště v Bydgoszci v Polsku (dále jen BZG). V době, kdy svědek zpracovával návrh, nebyl zaměstnancem žalobce, zpracovával ho na základě smlouvy o spolupráci. Právo s dílem nakládat přešlo na žalobce, zda žalobce udělil někomu licenci dílo postavit, svědkovi není známo. V době, kdy se návrh zpracovával, měla lakovnu užívat skupina STTS - skupina QAPS. Pracovníci skupiny STTS jim umožnili návštěvu lakovny v Toulouse a oznámili jim své požadavky. Tyto požadavky pracovníků STTS, které se týkaly velikosti určitých oblastí v lakovně, byly pak operativně zpracovány do studie (prostor pro personál a plošné a technické parametry, které se odvíjejí od toho, pro jaký typ letadel bude lakovna provozována). Nejdříve u zpracování studie se zabývali optimalizací prostoru v lakovně. Hlavní záměr bylo zpracovat objem lakovací haly. Designérský tým chtěl zpracovat návrh tak, aby prostor byl zmenšen oproti Toulouse, a to i vzhledem k ventilaci. Před vypracováním studie obdrželi skice lakovny v Toulouse a to v normálním designovém procesu. Byli se na halu podívat a požádali o podpůrné materiály. Pak jako každý projektant se pokusili o originální řešení. Jejich designérský tým zmenšil prostory a se zadavatelem, tj. letištěm Bydhošť při druhé návštěvě v Toulouse věc prodiskutovali. Této schůzky se účastnili zástupce objednavatelem letiště BZG zastoupené panem W. a zástupci STTS pan Thierry M., mimo jiné Nicolas C. jako I technický poradce STTS. S Nicolasem C. se setkal u dvou návštěv lakovny v Toulouse. Nicolasi C. jako technickému poradci STTS poslali jejich dokumentaci na zapracování domácí techniky, tj. čistících věcí a věcí na údržbu, tedy věcí nutných, aby to mohlo vše fungovat. Jednalo se zejména o pomocné prostory, konkrétně odsávání, větrání, chlazení. Nicolas C. měl zhodnotit, zda jejich domácí technika je vhodná pro osazení do ventilového kanálu. Na základní strategii spočívající ve zmenšení prostor lakovny se Nicolas C. nezúčastnil. STTS tak poskytla pouze technické návrhy, technické změny, technické požadavky.

- Z výpovědi **Dipl. Ing. Petera K.** statutárního orgánu žalobce, že žalobce s letištěm BZG spolupracoval i na dalších projektech, ať již pro toto letiště vytvořil terminál či celkový plán vzhledu a funkčnosti letiště (masterplan). Později se jejich spolupráce rozšířila o návrhy lakovací

budovy. Proto se dohodli, že se s p. W. sejdou a proberou s ním jako se zástupcem letiště BZG jejich požadavky, tak, jako to dělali vždy v předchozích případech. Celou věc manažeroval p. F., který u žalobce je již okolo 15 let odpovědnou osobou za splnění a dodržení požadavku zadavatele. Proto také p. F. se spolu s ním setkal s p. W., aby probrali jeho požadavky. Tehdy se p. W. zmínil, že existují možní provozovatelé této lakovny, jednalo se zejména o společnost STTS. Proto následně s p. F. a W. letěli do Toulouse, aby zjistili i představy možného provozovatele a zjistili, co by si přál. Na základě požadavku zadavatele a možného provozovatele pak vytvořili koncept tak, jak bylo požadováno, tj. co s nejnižšími provozními a stavebními náklady. Návrh vytvořily 3 osoby: Michael F., Alexander F. a on sám. Michael F. byl a je zaměstnancem žalobce. Vytvořený koncept poslali p. W. a ten je následně požádal, aby koncept odeslali i možnému provozovateli. Proto tento koncept poslali na STTS, které mělo zhodnotit, zda se jich technické detaily shodují s jejich konceptem, což se také stalo. Později STTS přerušila projekt, protože neměla zájem na provozování lakovny. Po této informaci hotový návrh zaslali panu W., dohodli se na přerušení práce a zaplacení odměny. V odměně byly zahrnuty všechny práce žalobce včetně hotových výdajů a vedlejších nákladů vyjma licence, licence postoupena nebyla. V době, kdy tvořili návrh, s p. C. nespolečně pracovali. On sám se s p. C. setkal pouze 2x v Toulouse a je mu známo, že proběhla e-mailová korespondence v době, kdy byl návrh hotový a byl zaslán STTS k posouzení a sdělení jejich technických požadavků. Žalobce byl ve smluvním vztahu toliko s letištěm, k jejich dotazu v době, kdy obdrželi dotaz z jedné firmy v ČR v souvislosti se stavbou lakovny, zda je letiště BZG ve smluvním vztahu s STTS, jim p. W., písemně sdělil, že nikoliv.

- **Z výpovědi svědka Krzysztofa Maria W., že** v době, kdy se uvažovalo o vybudování lakovny, byl jednatelem společnosti letiště BZG. Vztah k žalobci byl takový, že jak společnost žalobce, tak letiště BZG patřila jednomu majiteli. Všechny společnosti se podílely na tvorbě strategického cíle a měly uzavřenou smlouvu. V r. 2008 se objevil potenciální investor, jehož cílem bylo vybudování lakovny. Proto došlo k uzavření smlouvy se žalobcem, který měl vytvořit koncepční projekt takové lakovny. On sám se zhotovení projektu aktivně zúčastnil, neboť letiště mělo o lakovnu velký zájem. V té době, existoval mezi letištěm konkurenční boj o to, kdo získá lakovnu. Proto byl s p. F. asi 4x - 5x v Toulouse. V té době patřil mezi zájemce o provozování lakovny QAPS, byť zde byli ještě jiní zájemci. Protože nabyli dojmu, že QAPS se chce podílet na provozu lakovny a brali je jako potenciálního zájemce. Nikdy však žádnou písemnou smlouvu o spolupráci nese-psali a rovněž nikdy této společnosti nepostoupili licenční práva. V době přípravy Návrhu jezdili do Toulouse a jednali s QAPS, měli zájem o jejich vzájemnou spolupráci. QAPS jim ukazovala své lakovny, jednalo se však o lakovny v jiném klimatickém pásu, a oni chtěli jinou lakovnu, moderní, ekonomickou. O celé věci s žalobcem diskutovali a myšlenky o tom, jak by měla lakovna vypadat, jsou jejich. Svědek se zajímá o klimatizaci a ví, jak je nákladné ohřívat vzduch. Tehdy přišel s nápadem, že by se tyto náklady mohly snížit a p. F. pak vymyslel, jak by se to mělo udělat, např. jak by se mohly

otevírat dveře, byly to jejich nápady a v žádném případě ne strany francouzské, o čemž svědčí fakt, že v Seville např. taková zkosená budova není a zkosení neobsahuje ani lakovna v Toulouse, což je mimo jiné dáno i tím, že jsou postaveny i v jiném klimatickém pásu. Protože francouzskou stranu oslovovali jako možného partnera, koncepční návrh před ní netajili, dali jí ho k dispozici v rámci jejich nabídky možné spolupráce, nedělali s tím tajnosti. Jedné schůzky v Toulouse se účastnil za francouzskou stranu i Nicolas C. z firmy Technip. Jednalo se o takové technické setkání v délce dvou tří hodin. Nicolas C. se do jednání nijak zásadně nezapojoval, pokud měl dokumentaci, nebyla to jejich dokumentace, ale jeho vlastní, společnost Technip projektovala pro společnost QAPS jejich lakovny. Při našich setkáních francouzská strana nikdy neprojevila speciální přání ve vztahu k vzhledu lakovny, zajímala se především o náklady a technologii. Proto se také letiště zabývalo i tím, kolik by stálo vybudování takové lakovny v Polsku s tuzemskými firmami. S ADM se později na licenci nedohodli, protože lakovnu nezbudovali. Zaplatili jim pouze za práci na projektu. Tyto práce zaplatili, protože byli v pozici objednavatele. Letiště BZG nemělo oprávnění poskytnout licenci či podlicenci třetí osobě, ale když jsme s p. F. s francouzskou stranou jednali, tak se jich mimo jiné ptali i na to, zda v případě, že se lakovna nebude stavět v BZG, zda chtějí tento projekt koupit. To Francouzi odmítli. Spolupráce se společností QAPS byla ukončena z její strany, bylo jim sděleno, že mají lepší nabídku právě z ČR, kde dostali nějakou subvenci. O tom, že by chtěli stavět podle jejich projektu, se nezmínili. On sám byl velmi překvapen, když jednoho dne na internetu našel prezentaci soutěže o výstavbu lakovny v Ostravě a poznal podle dokumentace, že se jedná o jejich lakovnu. Tato dokumentace byla unikátní, jednalo se o ojedinělý projekt, právě tím, že budovy byly zkosené, cílem tohoto zkosení bylo ušetření i velikosti lakovny. Krom toho, že tento projekt byl unikátní, byly na dokumentech sloužících k prezentaci soutěže na architektonických studiích údaje uvedeny o tom, že se jedná o jejich letiště a také tam bylo logo žalobce.

Z účetní závěrky žalobce, že mezi závazky žalobce k 31.12.2009, že podíly žalobce v investicích do letiště Bydgoszcz byly prodány.

Z e-mailové korespondence mezi Alexandrem F. a Nicolasem C., že Nicolas C. na požádání Alexandra F. email ze dne 03.10.2008 zaslal výkresy základů Blagnacu. Dále sděloval, že v jejich případě nutno, aby sklon v galerii byl tentýž, aby dosáhl na středovou zónu mezi dvěma lakovnami. Následně Alexander F. poděkoval za zaslané dokumenty a požadoval zaslání dalších souborů, a to plánů základu přízemí a plánu 1. podlaží s kancelářskými prostory. K tomuto e-mailu je přiložen plán lakovny pro jedno letadlo opatřené logem Technip TPS.

Z e-mailu zasláního Nicolasem C. Alexandru F. dne 03.11.2008, že v příloze zasílá jejich nejlepší řešení pro umístění místností pro vzduchotechniku, když se jednalo o dvě verze, přičemž druhou verzi považuje za lepší, neboť neprodlužuje budovu. V příloze je pak schéma umístění technologie ve dvou verzích.

Z e-mailu zasláního Nicolasem C. Alexandru F. 24.11.2008, že v tomto e-mailu p. C. sděluje p. F., že C. navrhl dveře, které by mohly použít. Tento e-mail je

ukončen výzvou, že očekávají nový výstup se správnými místnostmi a místnostmi CTA upraveného podle e-mailu z 03.11., když je třeba vše dokončit včas.

Z e-mailu zaslaného Nicolasi C. Peterem B. dne 24.11.2008, že přílohou tohoto e-mailu je upravený nákres vstupu.

Z emailové korespondence mezi Nicolasem C. a Alanem C., že Alan C. 18.11.2008 sdělil Nicolasi C., že v příloze zasílá navrhovanou konfiguraci vrat a rozpočtovou nabídku pro hangar v Polsku. Přílohou pak byl soubor nazvaný Megador. Dne 19.11.2008 zaslal Nicolas C. Alanu C. e-mail, ve kterém mu poděkoval za spolupráci na jejich projektu s požadavkem na zmenšení centrální šířky vrat s tím, že potřebují šířku centrálních vrat 8 metrů. Alan C. pak Nicolasi C. zaslal e-mail, ve kterém mu sděluje, že je schopen upravit šířku dveří s tím, že bude v pondělí zaslán upravený nákres vstupu.

Z emailu ze dne 26.11.2008, že Nicolas C. zaslal e-mail Alexandru F., ve kterém mu sdělil, že v souladu s jeho předchozím e-mailem má za to, že celková výška budovy může být snížena, přičemž je možné umístit mechanismus vrat tak, jak je vidět na nákresu. Součástí tohoto e-mailu je příloha, a to výkres označený s logem společnosti TPS, na kterém je zakreslen návrh lakovny s jedním letadlem.

Z e-mailové korespondence ze dne 28.11.2008 zaslané Nicolasem C. panu Krzysztofu W., že Nicolas C. dle požadavku Krzysztofa W. zasílá v příloze jejich předběžnou technickou specifikaci a nákres galerií, když stále pracuje na několika detailech, avšak hlavní část popisu je v těchto dokumentech. Přílohou jsou pak technická data opatřená logem Technip a návrh lakovny opatřeny ve formě výkresu opatřeného logem žalobce. Tento návrh je pak opatřen poznámkami ve francouštině.

Z e-mailové korespondence, zaslaného Nicolasem C. Alexandru F. dne 01.12.2008, že přílohou tohoto e-mailu je aktualizovaný výkaz místností, přičemž z přílohy k tomuto e-mailu je popis jednotlivých místností, chodby.

Z e-mailu zaslaného Michaelu F. a p. W. a následně Nicolasi C. A. F. dne 05.12.2008, že v tomto e-mailu je výslovně uvedeno: „Vážený pane C., v příloze naleznete finální nákresy lakovny ve dvou verzích. Verze 1 založené na snížené výšce a s posuvnými dveřmi vně před hlavním nosníkem 1, verze 2 založená na posuvných dveřích umístěných pod hlavním nosníkem.

Z e-mailu ze dne 10.12.2008 zaslaného Nicolasem C. žalobci, že Nicolas C. sděluje Alexandru F., že má několik poznámek k jeho poslednímu vydání, když uvažuje o verzi 1. Má za to, že kotelna je příliš malá, navrhuje zmenšit místnost pro luhování, pokud se týká vrat, má za to, že není nutno prodlužovat lakovací halu k umístění vrat před konstrukční nosník, a dále uvádí, že lepší je mít plochý povrch na vnitřním vrstveném překrytí a vyhnout se nespojitostem. Přílohou tohoto e-mailu je jednak výkres – návrh lakovny označený logem ADM a dále nákresy a písemné poznámky ze dne 8.12.2008 psané ve francouštině a týkající se místních vylepšení v návaznosti na obsah e-mailu.

Z tiskové zprávy agentury Czech Invest, že bylo oznámeno, že bude na Ostravsku vystavena lakovna letadel, která bude určena pro EE Airbusy a boeingy.

Ze zprávy 15CZ, že v tisku proběhla zpráva, že společnost CCG uzavřela kontrakt s francouzskou firmou Finareo za účelem výstavby a provozu lakovny. Dále v tomto článku je uvedeno, že Finareo tímto projektem naplňuje již třetí investici nové lakovny v Evropě, a to po výstavbě lakovny pro nová letadla ve francouzském Toulouse a v Nizozemí.

Z výpovědi člena statutárního orgánu žalovaného **Mgr. Daniela B.**, že jejich společnost měla zájem vybudovat vedle opravárenského centra i lakovnu. Protože se jedná o malý svět, byli kontaktováni společnostmi STTS, že by měli zájem o spolupráci v tomto směru. Následně se dohodli na založení společnosti, kde STTS vlastnila 51 % a česká strana 49 %. Francouzská strana se vyjádřila tak, že uvažovali o vybudování lakovny v BZG a že pro tyto potřeby má dokumentaci, rovněž v té době stavěla lakovnu v Amsterdamu a proto se nabídla, že dodá technickou dokumentaci a zajistí odborné řízení. Česká strana se zavázala, že se bude podílet na investičních nabídkách a zajistí lokální podporu. Francouzská strana dodala dokumentaci, kterou připravila společnost Technip a tato dokumentace se stala součástí zadání veřejného výběrového řízení na dodavatele stavby lakovny. V průběhu realizace došlo k finančním problémům na straně francouzské strany, a proto je oslovila s tím, zda by nebylo možné stavbu zastavit. Pro ně to již nebylo z ekonomického hlediska možné, takže nakonec podíl francouzské společnosti odkoupili a začali hledat jiného strategického partnera. Spolupráce žalovaného s francouzskou stranou spočívala i v tom, že žalovaný postupně uhradil veškeré náklady akcionářům, které v souvislosti s výstavbou vznikaly, tedy francouzské straně mimo jiné uhradil i částku cca 60.000 Euro za koncepční design, tedy technickou dokumentaci, která byla podkladem pro výběrové řízení. Vítěz výběrového řízení měl zpracovat projektovou dokumentaci. V průběhu realizace stavby se na ně obrátil žalobce se svými požadavky, setkali se ve Vídni, za českého akcionáře já, za francouzského T. M. a zástupce žalobce. T. M. českou stranu ujistil, že je vše v pořádku, že projektová dokumentace je v jejich vlastnictví a že je vše vypořádáno. Proto to žalovaný dále neřešil. Žalovaný žádné listiny dokládající skutečnost, že dokumentace patří francouzské straně, nepožadoval, spolupracoval se společností Technip, která měla své listiny. Celý koncepční design byl opatřen logem společnosti Technip. Je pravdou, že návrh byl součástí této projektové dokumentace, jednalo se toliko o dvě listiny. Až mnohem později zjistil, že návrh je opatřen logem žalobce, tedy jsem se o to nezajímal, věřil ujištění francouzského partnera.

- Z výpovědi svědka **Ing. Stanislava Š.**, ředitele Hutního projektu, že měl na starosti zpracování projektové dokumentace pro výstavbu lakovny. Zpracovatelem celého projektu byla společnost Takekana, která vyhrála výběrové řízení. Oni pro ni zpracovávali část projektové dokumentace formou subdodávky. Jednalo se o projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí v rozsahu realizace stavby basic design), po vydání územního rozhodnutí pak zpracovávali dokumentaci pro stavební povolení, v odborné terminologii zahraničních firem se jednalo o „detail design“, takto projektová dokumentace pak sloužila pro vydání konkrétního stavebního povolení. Stavební povolení bylo vydáno 30.06.2010 Stavebním úřadem v Příboře. Nositelem projektu byla společnost Takenaka, když v případě projektové dokumentace pro územní rozhodnutí zpracovávali veškerou dokumentaci vyjma vzduchotechniky a ocelovou konstrukcí. Výkresy firmy ADM se mu nedostaly do ruky, neviděl je. Požadavky na tvar budovy

včetně požadavku na zpracování vnitřního prostoru obdrželi od firmy Takenaka.

Z výpovědi svědka **Ing. Milana S.**, generálního ředitele a předsedy představenstva Hutního projektu, že z titulu své funkce se podílel na kontraktačním projektu s firmou Takenaka, která vystupovala v roli generálního dodavatele projektové dokumentace a stavby letadel v Mošnově. Tato firma si u nich zadala zpracování projektové dokumentace pro územní rozhodnutí stavebních povolení a realizační dokumentaci staveb. části, a to na základě dokumentů, které jim tato firma předala a které, byly touto firmou verifikovány. On sám konkrétně předmětné dokumenty nestudoval, vystupoval pouze jako kontraktační partner a zpracování dokumentace předal svým podřízeným.

Z výpovědi svědka **Ing. arch. Petera M.**, zaměstnance společnosti Takenaka, že se účastnil na zpracování projektové dokumentace pro výstavbu lakovny. Firma Takenaka usilovala o získání projektu ještě před vyhlášením samotného tendru a v této době a jednali s francouzskou společností QAPS. Tato společnost měla podklady – konkrétně výkresy a technickou specifikaci, které měly být podkladem pro další projektovou dokumentaci, které byly pravděpodobně shodné s podklady, které pak byly zadány veřejné soutěže. Oni tento tendr vyhráli a vycházeli při dalším zpracování projektu právě z těchto podkladů, což i museli. Podklady, které obdrželi, byly z větší části opatřeny logem Technip a byly nám předány zástupci jednak fy QAPS, tu zastupoval p. M., a zástupce firmy Technip, kterou zastupoval p. C. Výkres opatřený logem žalobce byl podkladem pro zpracování jejich projektové dokumentace a byl zařazen i do výběrového řízení. Výkresy Technipu pak obsahovaly nákresy technického zařízení jako je elektrotechnika, vzduchotechnika, stavební instalace. Při zpracování projektu se musí postupovat souběžně, jak půdorys, tak zařízení jsou významné, je běžná praxe, že nejdříve se vytvoří půdorys a pak se zakreslí do výkresu vnitřní technické zařízení. Výkres společnosti Technip má shodné půdorysy s výkresem ADM. Je vysoce pravděpodobné podle běžné praxe, že výkres společnosti Technip s vnitřním zařízením vychází z výkresu společnosti ADM resp. pro tvorbu společnosti Technip byl podkladem výkres společnosti ADM, takto se to dá říct s největší pravděpodobností. Při stavbě lakovny koncept zůstal zachovalý, ale měnili vnitřní dispozici místností. Má za to, že vnitřní místnosti jsou zásadně jinak uspořádány. Tvar provozní místnosti musel být zachován, ale měnili rozmístění místností souvisejících s provozními místnostmi. V těchto místnostech je umístěno technické zařízení, šatny, kanceláře, sklady, vzduchotechnika. Dále měnili konstrukční systém, tj. systém sloupů a střechy dle tvaru letadla. Rovněž částečně měnili koncept vzduchotechniky, když původně bylo zamýšleno, že vzduchotechnika bude umístěna v kanále ve stropě, a oni ji umístili výduchové trysky do stěny. Koncept však zůstal zachován, ani si koncept nemohli dovolit změnit. Jednak to bylo zadání veřejné soutěže a jednak se jednalo o provoz lakovny pro dvě letadla a ani se tam toho moc měnit nedalo. Tendr je závazný, veškeré změny dokumentace a techniky se musí velmi složitě schvalovat. Autorská práva ve vztahu zpracování původního zadání vypořádává, či by alespoň měl, zadavatel. Oni sami se autorskými právy nezabývali. Většina dokumentů byla opatřena logem společnosti Technip a byla jim předkládána právě zástupcem této společnosti. Navíc je běžná praxe, že projektová kancelář se nemusí účastnit veškerých fází zpracování dokumentace, může docházet, že je požadováno zpracování toliko druhé fáze, tj. projektové dokumentace na základě již dříve

zpracovaného zadání jinou společností, nebo bývají požadavky toliko na zpracování zadání nebo zpracování podkladů pro tendry a v jiných částech pak se již podílejí jiné společnosti. Zadáním může být jak architektonická studie, tak i technická specifikace. Navíc se byli podívat i na jiné lakovny společnosti STTS, kdy provozy lakovny byly obdobné a tak nabyli dojem, že se jednalo o evoluci stávajících lakoven.

Z korespondence mezi společnostmi UNISTAV a.s. a žalobcem, že se na pracovníka žalobce obrátil Petr F. za společnost UNISTAV Brno Czech Republic s tím, že obdržel dokumentaci s nákresy navrženými jejich společností. Protože připravuje cenovou nabídku, která bude použita ve výběrovém řízení na stavbu lakovny letadel, požadoval informace, a to nákresy a technické zprávy ohledně předmětného projektu, aby mohl přesněji spočítat cenovou nabídku.

Z dopisu, resp. z e-mailu zaslaného 19.01.2010 žalobce advokátní kanceláři Zachveja Blažko, že v tomto e-mailu požádal žalobce o zaslání podkladu, popř. podmínek výběrového řízení na výstavbu lakovacího centra pro letadla na letišti v Mošnově. Na tento dopis tato advokátní kancelář odpověděla s tím, že zasílá CD se zadávací dokumentací spolu se samostatnými přílohami. CD pak obsahovala zadávací dokumentaci, dále přílohu A technickou specifikaci, přílohu B závazný návrh smlouvy k zakázce a přílohu C krycí list cenové nabídky. Z kopie zadávací dokumentace šířené žalovaným formou CD, a to zejména obrazové části příloha A technická specifikace a přílohy B závazný návrh smlouvy, že tato zadávací dokumentace obsahuje koncepční návrh lakovny, je opatřena logem ADM s tím, že se jedná o projekt BZG paintshop pro klienta STTS.

Z korespondence mezi účastníky, že žalobce požádal zástupce společnosti QAPS Czech Republic o zaslání sdělení, od koho a kdy žalovaný získal příslušné plány lakovny a zda tyto plány zaplatil nějaké poplatky. Současně v tomto e-mailu žalobce žalovanému sdělil, že se jedná o plány, které byly vyhotoveny jeho společností a byly určeny pro projekt na Mezinárodním letišti Bydgoszcz. Z dopisu zaslaného rovněž formou e-mailu ze dne 12.03.2010 žalobcem žalovanému, že žalobce sdělil opětovně žalovanému, že jeho společnost neudělila žádnou přímou licenci k použití svých plánů pro výstavbu letiště v Mošnově. Z tohoto titulu požadoval žalobce po žalovaném zaplacení licenční odměny ve výši 270.000 EUR. Na tento dopis reagoval žalovaný formou svého právního zástupce a dne 31.03.2010 žalobci sdělil, že žalovaný se míní nárokem žalobce zabývat.

Dne 07.05.2010 právní zástupce žalobce vyzval zást. žalovaného k jednání, opětovně zformuloval své požadavky na zaplacení přijatelné odměny, když částku nabízenou jako mimosoudní vyrovnání ve výši 5.000 Kč odmítl jako nepřijatelnou a nepřiměřenou. Následně pak zást. žalobce opětovně vyzval 23.07.2010 žalovaného k jednání, opětovně shrnul své požadavky a na mimosoudním vyrovnání požadoval částku ve výši 200.000 EUR.

Z faktury vystavené žalovaným, že žalovaný zaplatil za koncepční design 56.710 EUR, když společnost Technip TPS požadovala 29.900 EUR.

Na základě takto provedeného dokazování soud učinil tento závěr o skutkovém stavu:

Koncepční návrh lakovny letadel opatřený logem žalobce vypracovaný pro letiště Bydgoszcz – BZG je dílem jedinečným, ve svém uspořádání dvou provozních hal pro lakování letadel na minimalizovaném prostoru. Tento návrh vypracovali pracovníci žalobce a jeho externí spolupracovník Alexander F. na základě objednávky letiště BZG. Před ukončením celého projektu byl tento projekt předčasně ukončen a došlo k majetkovému vyrovnání mezi žalobcem jako zhotovitelem a letištěm BZG jako objednavatelem. Při ukončení tohoto projektu neudělil žalobce, který držel majetková práva, letišti BZG žádnou licenci, kterou by bylo možné nadále poskytnout třetí osobě. Lakovnu v letišti BZG měla provozovat francouzská společnost STTS, která byla jedním z možných zájemců o provoz této lakovny. Tato společnost provozuje i lakovnu v Toulouse. Před vypracováním koncepčního návrhu lakovny navštívili zástupci letiště BZG a pracovníci žalobce lakovnu v Toulouse a vyžádali si od francouzské strany podklady pro návrh lakovny BZG. Návrh lakovny BZG se pak odlišuje od stávající lakovny v Toulouse. Lakovna provozována žalovaným na letišti v Ostravě Mošnově je postavena podle koncepčního návrhu lakovny v BZG. Žalobce vyzval žalovaného k jednání o licenční odměně. Mimosoudní jednání byla bezvýsledná.

Další dokazování pak již soud v této věci neprováděl, když doposud zjištěný skutkový stav postačoval za dostačující pro řádné rozhodnutí ve věci a důkazní návrhy žalovaného zamítl. Jednalo se o výslech svědka Thierryho M. a výpověď svědka Nicolase C. Výpovědi obou těchto svědků se jevily soudu jako nadbytečné, když případná zjištění plynoucí z jejich výpovědí by nemohla změnit zjištěný skutkový stav rozhodný pro rozhodnutí ve věci. V řízení bylo prokázáno, že žalobce jako držitel majetkových práv licenci objednavateli, tj. letišti Bydgoszcz neudělil a současně nebyl v žádném vztahu ke společnosti STTS. Proto společnost STTS žádnou licenci nemohla nabýt a nemohla ji platně převést na žalovaného. Za nadbytečný považoval soud rovněž výpověď svědka Nicolase C. V řízení bylo prokázáno, že tento svědek se v určité fázi přípravy návrhu na této přípravě podílel. Společnost, kterou tuto výpověď zastupuje, tj. společnost Techip TPS, vypracovala výkresy, které byly součástí zadávací dokumentace. Rovněž bylo nepochybně zjištěno, že autoři návrhu tento návrh se zástupcem společnosti Technip TPS konzultovali, když to byla právě ta společnost, která měla lakovnu v Bydgoszczi provozovat a měla ji dovybavit technickým zařízením. Všechny tyto okolnosti jsou však nevýznamné pro posouzení této věci. V řízení totiž bylo nepochybně zjištěno, že to byli ať již pracovníci žalobce, či Alexandr F. z pozice externího spolupracovníka, kteří byli autory toho návrhu, který je předmětem řízení a který znalec hodnotí jako dílo chráněné autorským zákonem. Tato architektonická studie byla nepochybně vytvořena pro žalobce a autorská práva přináleží žalobci bez ohledu na to, na kolik byla konečná verze přizpůsobována požadavkům STTS, příp. Technip TPS. Tyto dílčí požadavky nemohly ovlivnit architektonickou studii vypracovanou žalobcem a tvůrčí kreativitu autorů tohoto návrhu.

V dané věci se jedná o věc s cizím prvkem, musel se soud nejdříve zabývat tím, zda je ve věci pravomocný a jaké hmotné právo na věc bude aplikovat. Protože má žalovaný sídlo na území České republiky, je dána jeho věcná a místní příslušnost. Tím je založena i jeho pravomoc k projednání této věci.

Dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11.07.2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) a to

konkrétně dle kapitoly 2 článku 6 této směrnice rozhodným právem pro mimosmluvní závazky, které vznikají z jednání z nekalé soutěže je právo země, ve kterém dochází nebo pravděpodobně dojde k narušení soutěžních vztahů nebo společných zájmů spotřebitele. Dle článku 6 rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z porušení práva duševního vlastnictví, je právo země, pro který je uplatňována ochrana těchto práv.

Právem, které bude soud v dané věci aplikovat, je ve smyslu shora uvedené směrnice právo České republiky.

Dle § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000Sb. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném, znění (dále jen AZ) předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo"). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

V první řadě musel soud vyřešit otázku, zda dílo, a to Návrh lakovny pro letiště BZG, je dílem chráněným autorským zákonem, jinak řečeno, zda se jedná o dílo, které je výjimečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a které je vyjádřeno v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam. Dle autorského zákona spadá architektonické dílo do umění výtvarného a je chráněno nejen jako celek, ale i jeho jednotlivé části, tedy mimo jiné i jeho dílčí části, jako jsou studie a výkresy. K zodpovězení této otázky, zda je předmětná studie dílem chráněným autorským zákonem či nikoliv, soud ustanovil znalce. Znalec vypracoval podrobný znalecký posudek, ve kterém se zabývá nejen otázkou, zda se jedná o dílo chráněné autorským zákonem co do kreativity autorů, ale zda se nejedná o napodobeninu jiného díla, ale i případně otázkou, zda na tomto díle nespoluupracovali i jiní autoři, než které jako autory původního díla označil žalobce. Znalecký posudek znalec vypracoval velmi podrobně, jasně uvedl, z jakých podkladů vycházel a dostatečně vyložil své závěry. Znalecký posudek tak soud hodnotí z hlediska úplnosti ve vztahu k zadání a logickému zdůvodnění za přesvědčivý. Z tohoto důvodu ho vzal soud za základ svého rozhodnutí. Závěry znaleckého posudku pak korespondovaly i s dalšími výsledky řízení a je možné dospět k závěru, že předmětná studie je skutečně dílem chráněným autorským zákonem jako dílem původním a co do své kreativity jedinečným. V řízení bylo prokázáno, že návrh lakovny byl vypracován pro letiště v Bydgoszczi a to ve spolupráci s případným možným provozovatelem, jímž měla být francouzská společnost STTS. Z řízení také vyplynulo, že za tímto účelem Alexander F. (jako zástupce žalobce) a Krzysztof W. (jako zástupce letiště Bydgoszcz) navštívili společnost STTS a jejich lakovnu v Toulouse. Byly jim předloženy i materiály vztahující se k lakovně v Toulouse. Svědek W. pak vypověděl, že si přál vystavět na letišti BZG lakovnu, která bude jedinečná a která bude odpovídat danému klimatickému pásmu a jejíž provoz bude ekonomičtější. Tento nápad byl převtělen do architektonické studie. Tuto skutečnost potvrzuje i svědek Ing. Arch. Peter M., který považoval návrh lakovny v Ostravě za evoluci stávajících

lakoven. Lze tak uzavřít, že architektonický návrh, jenž je předmětem tohoto řízení, je dílem chráněným autorským zákonem.

Pokud žalovaný dovozoval, že autorská práva svědčí i francouzské straně, konkrétně p. Nicolasi C., zaměstnanci společnosti Technip, tak v této souvislosti soud podotýká, že v řízení byl prokázán způsob spolupráce zástupce této společnosti s Alexandrem F. a tuto spolupráci hodnotil i znalec ve svém znaleckém posudku. Lze vzít za prokázáno, že tato spolupráce se týkala konkrétních požadavků a připomínek uspořádání prostoru v návaznosti na technické zařízení a vybavení lakovny letadel, případně připomínek k verzím předloženým Alexandrem F. Z žádného důkazu však nevyplynulo, že by se Nicolas C. podílel na koncepčním řešení prostoru lakovny a byl tou osobou, která by spolupracovala na strategii uspořádání celkového prostoru. Připomínky ze strany Nicolase C. lze hodnotit jako připomínky možného uživatele a vlastníka předmětné lakovny, nikoliv jako spoluautorskou tvůrčí kreativní činnost ve vztahu k Návrhu. Soud přitom neupírá společnosti STTS podíl na zpracování zadávacích dokumentů zejména ve vztahu k vnitřnímu vybavení a uspořádání technologií nutných pro provoz lakovny. Tyto zadávací dokumenty však nejsou předmětem tohoto řízení.

Rovněž soud neuvěřil tvrzení žalovaného, že by lakovna vystavená na letišti Mošnov vyšla z návrhu společnosti Takenaka, která vyhrála výběrové řízení. Jak vyplynulo z výpovědi svědka Petera M., tato společnost při zpracování projektové dokumentace se řídila a musela se řídit zadávacími dokumenty pro výběrové řízení a na podkladě právě těchto zadávacích dokumentů pak vypracovala projektovou dokumentaci.

Projekční činnost, která je ukončena provedením skutečné stavby, je činností složitou, která prochází v několika fázích, přičemž v každé fázi může vzniknout tvůrčí činnost, která je chráněna autorským zákonem. Ve smyslu § 2 odst. 3 AZ se autorskoprávní ochrana poskytuje nejen dílu jako celku ale i jeho jednotlivým částem. Ve vztahu k projektování je nutno toto ustanovení aplikovat na jednotlivé výkonové fáze projektování.

Je tedy zcela možné, že společnost Technip TPS zcela novým zásadním tvůrčím přístupem uspořádala technické zařízení uvnitř lakovny letadel a není nijak vyloučeno, aby společnost Takenaka novým tvůrčím způsobem postupovala při vytvoření další projektové dokumentace a tvůrčím způsobem tuto dokumentaci zpracovala. Na kolik činností těchto společností by mohly nebo měly používat ochranu dle autorského zákona, se soud nezabýval, neboť to nebylo předmětem jeho řízení. Je však nepochybné, že všechny tyto možné tvůrčí přístupy, ať již společnosti Technip TPS či společnosti Takenaka Europe vycházely z původní architektonické studie zpracované žalobcem, přičemž architektonická studie je počáteční fází architektonického díla a právě v této fázi se projeví ponejvíce kreativita autora – architekta, která spočívá v jeho strategii a představách o tom, jak má být prostor uspořádán do celkové harmonie (výpověď svědka A. F., K. W., znalecký posudek, e-mailová korespondence).

Po vyřešení této otázky se pak soud zabýval tím, komu svědčí majetková práva k dílu, tedy právo dílo užít. Do práva dílo užít patří i právo na rozmnožování díla, přičemž stavba je trojrozměrnou rozmnoženinou architektonického díla. Dále se

soud zabýval otázkou, zda držitel majetkových práv udělil třetí osobě licenci dílo užít rozmnožením.

Protože žalobce je rakouskou společností a samotná smlouva o díla, jejímž předmětem bylo vypracování architektonické studie pro letiště BZG se řídí rakouským právem, bylo nutné na posouzení této otázky aplikovat rakouské hmotné právo.

Dle § 10 autorského zákona Rakouské republiky (dále jen UrhG) autor díla je ten, kdo je vytvořil. Dle § 11 téhož zákona odstavce 1, pokud vícero osob vytvořilo společné dílo, u něhož výsledky jejich tvorby tvoří nerozbornou jednotu, pak přísluší autorské právo všem autorům společně.

Dle § 16 odst. 1 téhož zákona autor má právo díla šířit.

Dle § 24 odst. 1 téhož zákona autor může dovolit jiným dílo využívat v jeho částech nebo v celku.

Dle § 26 téhož zákona, jakým způsobem, jakými prostředky a ve kterých místních a časových hranicích smí být oprávněným k využívání díla dle § 24 odst. 1 věta druhá) dílo využíváno, se řídí podle toho, s kým autor uzavřel smlouvu.

Dle sdělení Spolkového ministerstva pro justici Rakouské republiky, podle Rakouského autorského zákona (UrhG) je nutno nahlížet na díla stavitelského umění (architektonická) jako na díla výtvarného umění (§ 3 UrhG). Kritéria na stavitelské umění jsou v kreativním využívání prostoru ztvárnění. Také části díla mohou být hodny ochrany, taktéž modely, plány, výkresy a projekty. Autorem díla je ten, kdo je vytvořil, tedy fyzická osoba. Autorské právo je dědičné; v ostatním je nepřenosné. Existuje ale možnost udělení práva na využívání díla nebo povolení udělení na využívání díla (§ 24 až 26 UrhG). Autor může dovolit jiným dílo v jednotlivostech nebo celé využívat (např. rozmnožením – provedením stavebního plánu). Pokud autor dá jinému výlučné právo, jedná se o využívání díla jako absolutního práva. V jakém rozsahu smí oprávněný k užívání díla dílo využít, řídí se podle smlouvy uzavřené s autorem. Právo na využívání díla jsou prodejná. Na zvláštního nástupce může být zpravidla převedeno užívací právo jen se svolením autora. Oprávněný z užívacího práva nezíská v pochybnosti více práv, než se jeví být nutným pro praktický účel využití díla (OGH z 02.06.1981 4 Ob 347/81). Autorský zákon upravuje pouze určité případy, kdy podnikateli přísluší právo na zhodnocení děl vytvořených jeho zaměstnancem. Podle okolností se může také vycházet také z tichého konkludentního získání práva podnikatele od jeho zaměstnance (OGH ze dne 19.10.2004 4Ob182/04z). Převede-li autor někomu jinému vlastnictví na své dílo, pak se tím uděluje rozsáhlé oprávnění práva na užití díla.

Jak dle rakouského práva, také práva českého, autorem může být toliko fyzická osoba. Oprávnění dílo užít a s dílem dále nakládat může třetí osoba nabýt toliko od autora. V posuzovaném případě bylo zjištěno, že kromě zaměstnanců samotného žalobce se na architektonické studii podílel Alexander F., který se žalobcem pracoval na základě smlouvy o externí spolupráci. Ze smlouvy o externí spolupráci pak vyplynulo, že odevzdáním díla Alexandrem F. přešla majetková práva na žalobce, který tato práva rovněž, jak vyplynulo ze sdělení Ministerstva pro justici

Rakouské republiky, držel i od svých zaměstnanců. Byl to tedy žalobce, který mohl následně udílet oprávnění dílo užít. Toto oprávnění dílo užít však žalobce neudělil, což vyplynulo nejen z výpovědi dipl. Ing. Petera K., ale i z výpovědi svědka W. a je v souladu s listinou nazvanou „Ukončení a vypořádání projektu“. Z obsahu této listiny a z výpovědi svědka W. a Petera K. jednoznačně vyplynulo, že předmětná zakázka byla ukončena předčasně a to tak, že veškeré práce na projektu byly zastaveny a letiště BZG zaplatilo žalobci toliko dosavadní práce spojené s vypracováním studie. Za této situace se jeví soudu zcela nerozhodné, jakým způsobem se tato studie se dostala do dispozice nadnárodní společnosti Finareo, konkrétně společnosti STTS a jakým způsobem tato společnost dále s návrhem nakládala vzhledem k závěru, že žalobce jako držitel majetkových práv žádné další oprávnění s dílem nakládat, zejména je šířit a rozmnožovat, neudělil.

Dle § 40 odst. 4 AZ právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

Žalobce pak v řízení prokázal, že žalovaný jeho návrh užil pro výběrové řízení a rovněž v řízení prokázal, že lakovna vystavená na Mezinárodním letišti v Mošnově je vystavena podle jeho původní architektonické studie. Žalovaný tak užil dílo bez toho, že mu byla udělena licence, za což přínáleží žalobci jako držiteli majetkových práv odměna dle autorského zákoníku, a to § 40 odst. 4 AZ. V daném případě se jedná o bezdůvodné obohacení ve výši dvojnásobku obvyklé licenční odměny. Tuto obvyklou licenční odměnu stanovil znalec ve svém znaleckém posudku, přičemž výše obvyklé odměny byla znalcem dostatečně odůvodněna a nebyla účastníky rozporována. Z tohoto důvodu soud žalobci přiznal dvojnásobek této obvyklé licenční odměny. Soud nemohl přihlídnout k procesní obraně žalovaného, že mu byla zadávací projektová dokumentace postoupena francouzským partnerem a že za tuto dokumentaci rovněž řádně zaplatil. V řízení bylo prokázáno, že součástí zadávací dokumentace byla i architektonická studie, jež je předmětem tohoto řízení. K této studii společnost Finareo nenabyla oprávnění dílo užít (prostě proto, že nebyla žalobcem žádné třetí osobě udělena) a tudíž nemohla tato společnost toto právo převést na žalovaného a to bez ohledu, kolik žalovaný za zadávací dokumentaci zaplatil. V tomto směru soud podotýká, že zadávací dokumentace se sestávala nejen ze studie žalobce ale i z dalších výkresů společnosti Technip. Co bylo předmětem platby žalovaného francouzskému partnerovi, se soud v podrobnostech nezabýval, neboť licenční odměna náleží tomu, kdo je držitelem majetkových práv, tedy žalobci. Ten však žádnou licenční odměnu neobdržel.

Dle § 41 obchodního zákoníku (dále jen obch.z.) fyzické i právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže, i když nejsou podnikatelé (dále jen "soutěžitelé"), mají právo svobodně rozvíjet svou soutěžní činnost v zájmu dosažení hospodářského prospěchu a sdružovat se k výkonu této činnosti; jsou však povinny přitom dbát právně závazných pravidel hospodářské soutěže a nesmějí účast v soutěži zneužívat.

Dle § 44 odst. 1 obch. z. nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.

Ustanovení § 44 odst. 1 o nekalé soutěži se nazývá generální klauzulí. Generální klauzule zahrnuje tři základní (podstatné) obecné podmínky (znaky): 1) jednání v hospodářské soutěži, 2) které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a 3) je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Jsou-li určitým soutěžním jednáním kumulativně splněny všechny tyto obecné podmínky, lze takové jednání považovat za nekalou soutěž, kterou obchodní zákoník zakazuje.

Pokud se jedná o nárok z nekalé soutěže, i zde soud dospěl k závěru, že se jedná o nárok, který je nárokem důvodným, byť mezi účastníky není vztah přímých soutěžitelů. Dle ustálené současné judikatury však není potřeba, aby dotčené strany přímými soutěžiteli byli, ale plně postačuje, aby jednání jednoho zasahovalo do sféry činnosti druhého. Oba dva účastníci se pohybují na velmi omezeném letištním trhu (výpověď svědka W. či Mgr. Daniela B.), přičemž žalovaný zařadil kopii návrhu označených logem a názvem žalobce do své zadávací dokumentace a tuto následně šířil. Jednalo se o jednání způsobilé vyvolat nebezpečí záměny, nebo kladnou představu o spojení s podnikem či firmou. Žalovaný tak vyvolal kladnou představu o spojení žalovaného s projektem výstavby lakovny letadel v Ostravě. Skutečnost, že tuto klamnou představu vyvolal, vyplývala i z faktu, že žalobce byl kontaktován třetí osobou s dotazem na konkrétní detaily návrhu v souvislosti s plánovanou výstavbou. Žalobce však o plánované výstavbě vůbec nevěděl. Proto soud dovedl, že první podmínka generální klauzule byla splněna.

Soud rovněž dovedl splnění druhé podmínky generální klauzule, když jednání žalovaného bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť je možné považovat za neetické užít dílo, aniž jsou ošetřena autorská práva. Pokud žalovaný v tomto směru namítal, že byl ujišťován francouzským akcionářem, že veškeré materiály použité pro zadávací dokumentaci jsou zcela v pořádku a později žalovaný dokonce tomuto akcionáři proplatil částku 56.000 EUR za zpracování zadávacích dokumentů, pak k této procesní obraně soud nepřihlédl. Je sice pravdou, že žalovanému byly zadávací dokumenty předány francouzskou stranou a že žalovaný za tyto návrhy, výkresy a podklady řádně zaplatil, avšak návrh užil v době, když mu bylo známo, že souhlas k rozmnožení díla (licenční oprávnění) uděleno nebylo. Tato skutečnost vyplynula z korespondence mezi účastníky, kdy žalobce žalovaného upozorňoval na nedorozumění autorská práva k návrhu již v době, kdy probíhalo výběrové řízení. Přes tato upozornění žalovaný nejen, že pokračoval ve výběrovém řízení, ale započal s výstavbou lakovny a s jejím provozem.

Za naplněnou považoval soud i třetí podmínku generální klauzule. Soud považuje za nezpochybnitelné, že svým jednáním žalovaný způsobil žalobci újmu, když mu nejen znemožnil, ne-li minimálně ztížil možnost udělení licence třetí osobě, ale současně spojil jméno a logo žalobce s výstavbou lakovny, aniž žalobce mohl do dalších fází tvůrčího procesu vstoupit a tento tvůrčí proces ovlivnit. V tomto směru soud souhlasí s argumentací žalobce, že případné možné chyby, které by se vyskytly, mohou být přičítány k jeho tíži. Je totiž obecně známou zkušeností, že stavby, které jsou vystavěny dle architektonických studií určitého architekta, jsou

spojeny s jeho jménem. Proto za zásadní fázi mnozí architekti považují právě prováděcí autorský (estetický a technický) dozor, jímž se rozumí dohled architekta jakožto autora nad souladem kvalitativních parametrů projektů s prováděnou stavbou, popřípadě supervizi nad souladem realizační dokumentace vypracované dodavatelem stavby s projektem. Je tomu tak proto, že mohou být dodavatelem stavby změněny parametry stavby, které přímo dopadají na její autorskou kvalitu. Tím, že stavba byla prováděná bez souhlasu žalobce a jeho případné součinnosti týkající se změny kvality díla, byla žalobci, či mohla být způsobena újma.

Dle § 53 obch.z. osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Žalobce jako osoba, jejíž práva byla nekalou soutěží dotčena, z titulu nekalosoutěžního požadoval po žalovaném vydání bezdůvodného obohacení a přiměřené zadostiučinění. Bezdůvodné obohacení žalovaného spatřoval v tom, že žalovaný architektonický návrh užil, aniž za něho zaplatil standardní odměnu.

Dle § 451 odst. 1 a 2 o.z., kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Předpokladem bezdůvodného obohacení je majetkový prospěch jednoho subjektu a s ním související majetková újma druhého subjektu, která není zákonem nebo smlouvou předvídána. Jestliže je vyžadováno bezdůvodné obohacení na úkor jiného, pak zde musí být dána příčinná souvislost mezi majetkovým prospěchem jedné strany a majetkovou újmou strany druhé. V posuzovaném případě se jedná o plnění bez právního důvodu. Pro vznik tohoto bezdůvodného obohacení musí dojít k poskytnutí plnění tomu subjektu, který k jeho přijetí není oprávněn, jelikož pro ně neexistuje již od počátku žádný právní důvod.

Při normálním běhu věci by si žalovaný při úvaze o možném vybudování lakovny nechal vypracovat architektonickou studii, za kterou by musel zaplatit obvyklý honorář. Pokud by se rozhodl pro realizaci stavby, došlo by k uzavření licenční smlouvy. V posuzovaném případě vyšel žalovaný ze studie, za kterou nezaplatil obvyklý honorář, a kterou přesto tuto užil jako zadávací dokumentaci pro výběrové řízení. Žalovaný tak užil Návrh bez právního důvodu. Tím, že nezaplatil obvyklou odměnu za Návrh, získal žalovaný majetkový prospěch, jehož výše je představována právě výší odměny, kterou by musel žalovaný obvykle za takovou studii zaplatit. Výše této odměny byla stanovena znaleckým posudkem.

Soud pak žalobci přiznal i nemajetkovou újmu, tedy přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Je totiž nepochybné, že postupem žalovaného ve věci mohlo být zasaženo do jeho dobrého jména a pověsti podniku.

Nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč soud považuje za přiměřenou odpovídající postavení žalobce na letištním trhu. V této souvislosti soud zejména

vyhodnotil, že žalobce se pohybuje ve velmi specializované oblasti letištní architektury (např. na území ČR se obdobná projekční kancelář nenachází). Lze předpokládat, že subjekty v této podnikající na letištním trhu mají o sobě povědomost a jejich činnosti mohou být provázány. Z toho plyne, že jednání žalovaného (užití loga a názvu žalobce) mohlo vejít ve známost jak obchodním, tak konkurenčním partnerům žalobce v obchodních kruzích, v níž se žalobce pohybuje. Stavba lakovny spojená se jménem žalobce byla vystavěna bez jeho součinnosti a bez případného architektonického dozoru, může mít dopad na jeho dobré jméno a pověst.

Ze všech těchto důvodů soud žalobě co do základů vyhověl. Na bezdůvodném obohacení dle autorského zákona přiznal soud žalobci dvojnásobek obvyklé odměny, tj. částku 3.786.758 Kč (2x 1.893.379), z titulu nekalosoutěžního bezdůvodné obohacení představující obvyklou odměnu za zpracování architektonické studie částku 1.378.091 Kč a na nemajetkové újmě 100.000 Kč. Celkem se jedná o částku 5.264.849 Kč. Spolu s částkou 5.164.849 Kč přiznal soud žalobci dle § 517 odst. 1, 2, o.z. zákonný úrok z prodlení, když z korespondence mezi účastníky vyplynulo, že ještě před podáním žaloby žalobce žalovaného opakovaně vyzýval k vydání bezdůvodného obohacení. Proto byl žalovaný ke dni podání žaloby se svým plněním v prodlení. Výše úroku z prodlení činí od nařízení vl. č. 142/94Sb. v platném znění.

Protože žalobce požadoval celkem přiznání částky 7.370.792 Kč, byla žaloba do částky 2.205.943 Kč s příslušenstvím zamítnuta. Soud rovněž zamítl žalobní požadavek na úrok z prodlení z nemajetkové újmy v penězích, neboť se jedná o nárok (do základů i výše), jehož přiznání je závislé na úvaze soudu. Z tohoto důvodů nemůže být žalovaný s tímto plněním v prodlení.

Rozhodnutí o nákladech řízení je odůvodněno v případě bezdůvodného obohacení § 142 odst. 2 o.s.ř. a částečným úspěchem žalobce ve věci. Míra úspěchu žalobce je představována 40 % (úspěch 70 %, neúspěch 30 %). V případě nemajetkové újmy je přiznání nákladů řízení žalobci odůvodněno § 142 odst. 3 o.s.ř., neboť rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu.

Protože v době vydání rozsudku nebylo známo vzhledem za složeným zálohám na dokazování, v jaké výši vzniknou žalobci náklady řízení, bylo rozhodnuto o povinnosti k náhradě nákladů jen co do základů. O výši těchto nákladů bude rozhodnuto samostatným usnesením, jakmile bude známa jejich výše (§ 155 s.ř.).

Obdobně ze stejných důvodů soud rozhodl o nákladech státu. Státu vzniknou náklady řízení v souvislosti s dokazováním. Výše těchto nákladů není v době vydání rozhodnutí známa. Náklady státu soud zavázal zaplatit oba účastníky podle výsledku řízení dle § 148 odst. 1 o.s.ř., když ani u jednoho neshledal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, tedy žalobce 30 %, a žalovaného 70 %.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **je možné** podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a to do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení písemně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 3. prosince 2013

Za správnost vyhotovení:
Dagmar Karkošková

JUDr. Radmila Baďurová v. r.
samosoudkyně